

Jsou chvíle které nelze odmítnout
Když vůně léta hladí po tvářích
Když oheň oči blízkých ozáří
A pod Plačtivou skálou temný kout láká spáče

Na to místo ještě cesty nevedou
Kde dvě horské říčky čelem naráží
V hlubokém údolí vždy shodím závaží
A křišťálově narozený proud mou mysl očistí

R: Jak dlouho vznáším se pod vodou
 Jak dlouho zkouším znovu se nadechnout
 Jak dlouho zkouším znovu nalézt dno
 Pevnou půdu pod nohou

Proč nejsme pevní jen skály ví
A kdo se pouští do vody ledový
Slyší co šeptá hlasem medovým
Těm co rozumí a zpátky přijdou

Když západ slunce barví údolí
A zdá se, že i Říčka utichá
Tu malá píseň roste do ticha
Se na úpatí tamní mohyly náhle narodí

Je to místo odkud nikdo nespěchá
Kde nás řeka pochybností uchrání
Že jsme zpět a že je důvod k zpívání
A na svých cestách kamsi do nikam se nikdo neztratí

R: Jak dlouho ...